"ויצא יעקב מבאר שבע"

(1) הפסוק + ג'

ג'ויה כן, יעקב אבינו התחיל בשעלה אות שניה הפלוגה של שם ישכול עד ראובלה מתפלל וקבלת התורה בשתף הר סיני.
אומנם בשלב זה, יעקב רק הלך לשבת בישיבה של שם ועבר, ואבילו כישהר אוה"כ, הלך לגרון מטרתו ה'ית ההתחתן ולהקים משפחה: אבל, הנה, הוא כבר לא יושב בבית אבין ואימו, הוא נמצא לנפשו מאחין עשו.
ואומנם הוא תופר אוה"כ לתקופה של כ- 23 שנה לארץ שבועים + ארץ ישכול. אלא-שלפ-כן, בשלה כן יעקב אבינו – אבין של הפסם ה'הצ' – מוציא מהכח אל הפועל הבטחה שה' נתן לאברהם אבינו בברית בין הבתרים": (טו, יח) "ואמר לאברם ולזרעך אתן את הארץ הזאת כי אם ה' לזרעך בארץ לגוי גדול עם ולזרעם! ואתם אבינו אורכת מאות שנה שיהיו בארץ
אם כן, מלבד הפלוגה ה'פס- הקדמה שלה יקרא בפרשיות הבאות, לאורך ג"ן של יעקב אבינו, הוא נמצא בחוץ לארץ – קודם לכן-אדם, ואוה"כ במצרים.
בכל-כלות, ה'ויה שם יעקב בפתרון תורבות.
אבל, לפתע, יש ידיעה של קן-אלם שיעקב לא מטרה תורבות או שיהיו לו שהה שהוא אינן תורבות.
בפקודות כל מה שלם ישכול עבר בשלה התורבן באירופה לפני 50 שנה, הרבה מאותן אבנים אומנה – אמונה בה', אמונה שפכל ב'ד' שמ"ם, מלבד יכולת שמ"ם. אך לא הוא בפקודות כלפי אנשים אלה – מי שלא יהיה מה שהם חיו"ו, מ"ב לשהוך. ובדרכה, אלה שיהו מבית הלא, ותו', יש לשבת אותם שבכלל חשבו שכבר לתורת אתר כל מה שהם הלו, וכל מה שעבר עליהם. ולכם אולי להבין כיצד. אפשר אולי להבין את המושג של השלחת ה' מתהם, אפשר אולי להבין כיצד.

באותה שעה

(2)

(2) - הפסח, ד"ג

לא נב' ה

אלו קמה מצינת ישראל, היבמ הגאולה לעם ישראל, בקרוב אבא מקלט לשאיר הפליטה מהשואה. **באותה השעה!**

מה שכל אחד, שיצא מ' מהתורבן התליט לעשות, כאן במצינו התליטה עבור כולם - שמצינו צו תניחם לנו על-ג' התורה לא נב' ה נלכה, אלא על-ג' תערובת תוקים - גלקס מתיקופת המנקט, גלקס מהתורבות, גלקס ירדנים ותלק משלנו.

אנחנו בן צעיר, המוסדות רצו שיכון להנחות אורח - ת"ס ביתומים מסו"מס - בלי קיר בינוש אישות ובכשרות. וש להודות על-כן ולקבל עם את לה מהבנה.

לפל באות היום להמליץ על מר, תו"א, ולפל על כב"ה. צו לפל בקשה. אך באות לשאול כמה שאלות בקבוצה הקטנה הזו שאנחנו - כן, אתה ואתה ואנחנו - עשינו ועושים * בפועל.

יכולנו מן התורה, שהיו על-ה"ס שלנו - הי"ו הי"ו שאתה אותנו בעשך הדורות, שהיה עלינו בפני ה"ס. הכיצד? בעשך כמה דורות ה"ס לפל הצליחו להוציא אותה משיעבוד - ואנחנו גמו יכולנו יכולנו מא"י - תורה.

בהקשר לזה, ברצון לקרוא ממכתב שכתב לפל מרן, ממלמדינו לפני כמה-מה.

מכתב זה נכתב לפני כשנה ומחצי - הרבה לפני התהליך בהמצינו הנוכחי. אך הנה מצ"ע על נקודה מרכזית בכל הדיון היום - נקודה שממשלתינו אינה מתייחסת אליה. ומה שאלה היו לפל מה תהיה המהות של ה"ס ה"הו"ס כאן בארץ הקודש?

(4)

(4) (3) - הפסח

השני, היא שקר שמיה - שני שאתה מרגישים את קדושת הארץ ואין אנו מתחסים כי צורכה עשלה הקומת היא —

הלא אנחנו עדיין יושבים - יושבים מן ה', יושבים מן התורה, יושבים מאחדות הלשם, או —

הלא הגיעה השעה להתכנסו, השעה לבנה"ה, השעה לתיקונך ועכרכים שמיחדים את עם ישראל ומאחדים אותנו?

יעקב אבינו הרגיה לנו את הדרך כשלך היא יבוא על-מנת לבנות - לבנות משפחה ולבנות את הסוגות עם ישראל. רמז אנו עמדים מ - 12 הבנים שיעקב שם מתחת לכישו:

עשהר שהיה שם- 12 הבנים, נעשתה אחת, יצץ שבנו יהיו מאוחדים בינהם ולעל יתברכו.

יהי רצון שיום לה, שנהיה מאוחדים בו ומיוחדים בו, יום שכולה הנוכה רומזים לנו שאור תגש על בזין יאיר הולך וקרב בהירה בימינו -

שבת שלום.

כתשובה הלקח"ר הסתפק מכתב לה. רבינ' לספר יכסה סיבור על אבא שרצה דרך אחרת לבעול:
בעיר אשדוד, ביצור ז', נמצאו שיבה מפוארת שנתנה בעיקר ע"י תרומה מבעל פרקה מיקסיקאנית בשם ר' חנוך אברמציק.
לשבח צו
(כיאמה, מתאים סיבור לה, משום כמה סיבות - אחת מהן, שפרשת "וילך" היא ה-ד בתורה, ואם חנוך היה הדור ה-ד לבריאת העולם).
כאשר אמרו לבעלת אחד השיבה, אחתו שהיה צו עם טקס חנוכת הבית - תמיהה גדולה מאוד שאלה הופתעו רבנים ועסקנים מכל הארץ.
כנהוג בטקסים מסוים לה, נשאו דברי תורה ראש ישיבה, אדולים, מחנכים ועם, כמובן, נציגי העירייה. אבל כולם חיכו לשמוע את דברו של ר' חנוך התורם. מה הביא אותו לתת סכום כה גדול כזה? מה קרה לו בחיי שעורר אותו לעשות צעד כזה - לבנות את הישיבה הזו?
אמר הקדמה קצרה, ר' חנוך סיפר שהוא, הורו את ואחותו נתגדו ע"י הנאצים ימ"ש, מבחרם בפולין למחנות ריכוז. כל אחד ואחד בשפתו נסה בשעות מלחמה - כולם חוץ ממנו. אמר המלחמה, הוא הלך לצרפת ומשם למקסיקו כדי לבנות מחדש את חיי.
במשך שנים רבות אח"כ, נסה ר' חנוך להתעודד עם הקובבה העמומה הזו שהוא, מכל חבר משפחתו, נשאר בחיים. הוא ניצול, אבל למה? למה?
יום אחד, כאשר הוא התבלבל כפרכוס, הוא שם לב - אך רואה אותו בעין אחרת - לפסוק שהיה רגיל לקרוא אותו יום יום במשך שנים. אחרי הקורבנות, טוען שומעים את 13 המידות שבהן נברשת התורה.

(5) ג) הגמ' ב"ב ח' ב – ט' ב"ה אומרת:

= כל מקרי שה' בכלל ויצא מן הכלל ללמד
על הלמד את עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא =

אומר ר' ענוך: "ה"א" תלוי מהקדוש – ממשפחת, ממיליון
היהודים שנרצחו בהתרגן. אלא, מכל המשפחה של ה' נחתך ב'
כנ"ל יחיד, הוא לבד עשה לאלה בשבילי. הוא עשה אותי לה'
בשבילי ובכלל – המשפחה הגאולה – כלל ישראל".

"אין דבר", הוא אומר, "יותר טוב בכלל ישראל
מאשר יהיה שבה שבני ובנינו לומדים תורה. לה מה שמבטא
אות המשך הקיומנו. ולזו הסיבה שהרמב"ן מבין ה' שיבה".

ממשיך הגמ' ר' פסח הקרון, שסיפר סיפור כזה, כל אחד
ואחד מאיתנו הוא מלך מכלל ישראל. כל אחד נברא לשם
סיבה מיוחדת או סיבות מיוחדות – עם הישרונות ומכונות
סולולות. ה' נתן לנו אותן לא רק לעצמנו אלא לטובת
הכלל כולו.

עלינו להתבונן ולשאול מה אנחנו יכולים לעשות.
כזה נשמע קצת כמו שהנשיא הצעיר של ארה"ב John Kennedy, אמר
בנאום הנהדר שלו ב-1961 – אל תשאל מה שמדינתך יכולה
לעשות בשבילך, אלא מה שאתה יכול לעשות למדינתך.

אבל אנחנו לא מדברים על המדינה – אנו נמצאים בשלה
גדולה לא רק מבחינה מדינית. כזה אפילו לא העיקרי. הוא ה'לא
קדוש' – אך ה'לא הכי', הנאמץ שפרכה, אנו אומרים להשם
את תכלית הבריאה – השכינה בעולם. לא נוכל לעשות
את כזה בלי שעם ישראל לא יושב בארצו.

בעוד כמה שעות, בתפילת הבוקר, אנחנו נאמר:
= הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל =
האמנם?
הפרשה נפתחת באווירה אפלה ומשונה. במוקד פרשת "תולדות" רמקה שאומרת ליעקב:
= קום, ברח-לך אל לבן אחי חרנה. וְשָׁבְתָּ אִתּוֹ יָמִים כג, מג-מה
אחדים עד אשר תָּשׁוּב חמת אחיך. עד שוב אף אחיך ממך
ושכח את אשר עשית לו =
ויעקב אבינו יוצא לדרכו בעצבות הבלתי אופיינית לו
ומצייר אותו ארצה ובעצבות רבתי ה':
= והנה אנכי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל כח, טו
האדמה הזאת כי לוֹא אֶעֶזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי לָךְ. =

יעקב כן בוטח בה' ולמרות נסיבות יציאתו מן הארץ יוצא הוא שה' שומר אותו בכל מצליו. כסימן לכך, הוא אומר בהמשך:
= אִם יִהְיֶה אֱלֹקִים עִמָּדִי ... ונתן לי לחם לאכול ובגד כח, כ-כב
ללבוש. ושבתי בשלום אל בית-אבי והיה ה' לי לאלוקים.
.... וכל אשר תתן לי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ =

מבפיק כה אין אנו למדים על פלכות גדולות ומעשים, אך לגלו טפיף כאן מושגית היסוד של דין כה. יעקב מצייר לנו את השותפות שקיימת בין השמיה תכנית ה' בעולם. הוא יוצא לתוך-הארץ, לעולם, לתושך, אבל הוא יוצא שהשגיה מלווה אותו ושומרת עליו. הוא לא יוצא שהשגיה תכלית ההבדילה יכולה להיות רק אתרי שהוא הקים את המשפחה ושיתלבן בארץ הקודש.

ש הוא יצור הוא עשיר - יתן עשירות - ה' מכל
מה שהוא נותן לו.
ובאמת השאלה היקומית שעומדת לבנינו היום - מה אנחנו
נותנים לה'? איזה מ"ס יהודי אנחנו מוכנים היום
למשפחתנו, לעמנו, לארצנו? הי נתן לנו ונותן לנו את
הכלים - הוא מתן בנו-לכל אחד מאיתנו - כשרונות מיוחדים.
כתובה מכך יש לו ציפיות מיוחדות מכל אחד מאיתנו. לכל
אחד יש לו תפקידים מיוחדים.
יתכן שאת, יש לכולנו עבודה משותפת - לקיים מצוות,
ללמוד תורה, לשוחח את בעליהן ללמוד יותר תורה - במיוחד
בשנת השמיטה, לצאות למינוך היהודי - לעם הבנים ומעם הבנות.
ולשלח לכולם - עם הקרובים ומעם הרחוקים - על פיהי.
תשובתי על 2 הסיבות כללים יותר בהקשר לה - שאם כי
אני מוכנה שאיתן יוצע איך להתייחס אותם:
אחד - בינה יומית על עמוק השער של הפיגומים שלנו - על
איך שהיא מתבטאת יהודית - יש מספיק דברים
אחרים בעולם, שאינם תופס שהרסום שעת בנסה ויבוזה
של שבת פשם ישבוע בדיוק עונה על התביעה הזו
להכנס קצת יהודי עם עצמנו.
ושני - בסמנון דומה - שהבקה היחשונה של מבע להתשוב
- על לבני שהיה ססס אלפי אחרי - את מה רבנים
הרחשים כל היה יאמר דבר מעניין דומה
מהחשיפה הישרנית.

אלו דברים אלה ואחרים נשמעים כפשוטו. וכל שאתן יוצע יותר
טוב ממך מה שטוב לנו. לנו כאות הנקודה.
למשך יותר מדי שנים ועדת יותר מדי יהודים, אין אנו
נותנים לדור ההמשך את הכלים שעל-ידם הם יכולים להתור
לעצמם מה דרך החיים שהם רוצים. אנו מונעים מהם
בחירה חופשית.

אם המערכת למ"ג - מה של שמירת מצוות היום.
כמה בכוונת הורי שבקנדה, אין מופשית אשה
אורה מופשית והתבוללות מופשית, הם היו חב"ד רחב יותר
יניק יהודי מצוי כדי לאפשר יניו יהודי.
דוגמה יכך אנו מוצאים גבי אבותינו - כל אחד
ניסה לחת את הינוק הנכון. בכל-צאת יבא ישמעאל מאברהם
ועשיו מיצחק. כמובן עקבא ינשואין דאמו שאולי בן אחד
או אחד לא יצאו כראוי ו/או שלא תהיה אחדות בין
האחים. כמו כשרצ קרח, אבל כאן הינוק כן הבלית.
לומדים מכאן את כמה מסופר האבות.
כמלכה אבן, שערה בעשה מפ' הרבה יאור, בנוה
משה מילים אב ובן. הבין יקבא מהתאחדות האבנים
שהבנים שיורצו יו ימשיכו בדרכו שלו - של הבית. הבית והבן
עורכים אותה עבודת ה'. כי משמעותה של המלה אבן -
עם אבנים כמלה אפשר לבנות עולם.

וכאן תבקינו

שמעתי בשם מפ' Dr. Velvel Greene בשמ"ח:
אם הי"ת עורך-דין שהוכלה על המשימה למצוא את
הורשים לנכסי אילה מיליונר שנפטר - וכתוצאת המאמצים
שלך למצוא אותם תקבל מהם את התיק המכובד שלך - בוודאי
לכל הי"ת מפרסם אותן באילנות עתון יבאן כל בעמוד
הפנימי ביותר של העתון המיוחד באילנו בינה ניכרת - אולי
תפרסם את כזה בכותרה ובמיוחד שהורשים באשר הם,
יראו אות ההודעה ויבואו לייכוך אות תיקם ושאתה תוכל את
שלך לקבל.
ונניה, שם ישכון לפני 3305½ שנה קבל אות התורה,
ניכם היתשובה ביותר בעולם, ואנחנו שומרים אות כמה לעצמנו.

(9) -ב

למה אין אנו יכולים התפלל ומתגעגעים לפני ה'
וה' באשר הוא שם:
שמע ורוח כי קרב ה' (תהלים קמה, יח)

משביע ד דברים נאמרו ישראל מתפללים:
שלא שינו את שמם
ואת לשונם
ולא אמרו לשון הרע
ולא נמצא ביניהם אחד פרוץ בערוה. (ויקרא רבה כב, ה)